

ST P PRZEMOCY!

JEŚLI JESTES OFIARĄ
PRZEMOCY
LUB JEJ SWIADKIEM
PRZERWIJ MILCZENIE!
REAGUJ!

Drogi Rodzicu !!!

W szkole, jak w każdej grupie społecznej, może wystąpić zjawisko stosowania agresji i przemocy.

Co może spotkać dziecko w szkole?

Wśród dorosłych panuje powszechne przekonanie, że najczęściej spotykane i najbardziej dotkliwe jest bicie.

Tymczasem w szkole pojawiają się różne formy przemocy wobec dzieci:

Przemoc fizyczna:

- bicie, kopanie, popychanie, niszczenie rzeczy, plucie, zamykanie w pomieszczeniach

Przemoc słowna:

- przezywanie, wyśmiewanie, poniżanie, grożenie, obgadywanie, szantażowanie

Przemoc bez słów i kontaktu fizycznego:

- miny, wrogie gesty, izolowanie, manipulowanie związkami przyjaźni

Przemoc mogą stosować uczniowie z tej samej klasy (w pojedynkę lub całą grupą) oraz uczniowie z innych klas. Dziewczynki także są sprawczyniami przemocy.

Ich działania są bardziej zakamuflowane niż działania chłopców. Rzadziej używają przemocy fizycznej, częściej obgadują i manipulują związkami.

Przemoc, która trwa dłuższy czas nazywa się znęcaniem.

Dzieci będące ofiarami zwykle:

- mają sińce, zniszczone lub brudne ubranie, zniszczone przybory szkolne (np. plecak, piórniki, zeszyty), zapytane nie potrafią wyjaśnić co się stało;
- wyglądają na nieszczęśliwe, gorzej śpią;
- pogarszają się w nauce;
- myślą o sobie, że są "gorsze" wycofują się z kontaktów z innymi, stają się zamknięte w sobie;
- stają się apatyczne lub agresywne, zmieniają się im nastroje;
- mogą nie mieć żadnego bliskiego przyjaciela;
- unikają szkoły np. rano skarżą się na bóle głowy lub brzucha;
- mówią np.: "nie lubię tej szkoły", "nienawidzę swojej klasy";
- spóźniają się do szkoły, trzymają się blisko nauczyciela;
- wracają ze szkoły powoli, często dłuższą drogą;
- kradną z domu pieniądze lub cenne przedmioty.

Gdy decydujesz się na rozmowę z dzieckiem postaraj się:

- wysłuchać je uważnie (nie przerywaj, nie pośpieszaj, sprawdzaj czy dobrze zrozumiałeś);
- zebrać (zapisać) informacje dotyczące konkretnych zdarzeń;
- zapewnić, że bardzo je kochasz, jesteś po jego stronie i niepozwolisz na krzywdzenie;
- zapewnić o swojej gotowości do pomocy;
- nie wyśmiewać się z jego słabości;
- pomóc mu uwierzyć w siebie, docenić każdy wysiłek ("próbowałeś się bronić", "odszedłeś z podniesioną głową, brawo", "zrobiłeś, co mogłeś");
- pozwolić mu na płacz, uszanować jego lęk i bezradność ("wiem, że to przykre", "nie łatwo jest się bronić");
- nie bagatelizować sprawy.

Pamiętajmy!!!

Żadne dziecko nie jest winne temu, że stało się ofiarą przemocy.

Każdy ma prawo być wrażliwym, słabszym, bezbronny.

Nikt nie ma prawa użyć w stosunku do niegoprzemocy.

Opracowanie: Koordynator do spraw bezpieczeństwa Agnieszka Oleszek

